

'CLIMATE A NEW STORY' BY CHARLES EISENSTEIN

De verwoesting van bossen, graslanden, 'wetlands' en kelp-wouden in leeggeviste zeeën is zowel oorzaak als gevolg van klimaatverandering. Laten we onze fixatie op meetbare tonnen CO₂ uitstoot los laten en ons richten op herstel en behoud van de ecosystemen.

En zo deelt & onderbouwt de schrijver nog een aantal voor mij nieuwe gedachten, bijvoorbeeld dat internationale handelsverdragen van grote invloed zijn op het klimaat omdat deze verdragen traditionele, duurzame landbouwpraktijken economisch onrendabel maken en de omzetting van bossen in ranches en monocultuurplantages eisen.

Tegen het einde van het boek stelt de auteur een verandering voor in onze perceptie van geld, eigendom en kapitaal en komen we helemaal in ander vaarwater dan 'klimaat neutraal' doorgroeien met onze consumptie.

Hieronder vind je een boeket quotes uit dit boek om een idee te geven en de dialoog op gang te brengen. Cursieve stukjes zijn van mij (Red/Ed). Blauw is de NL vertaling, maar in het Engels is het vaak veel mooier, helderder, dus ik deel de stukjes in beide talen. De pagina verwijzingen zijn naar een e-reader, dus ze vallen bij een andere instelling anders uit. Dit [12 minuten filmpje](#) kan een aardige introductie zijn tot Eisenstein's gedachtengoed.

Ik hoop dat deze reader en ons er samen over nadenken bij mogen dragen aan een diepere kijk op onszelf in de schepping.

Frits ter Kuile

P 37 *We now act above all out of fear for the consequences of climate change. Eisenstein says:*

What about appeals to love? Is life on earth valuable or sacred in it's own right, or only in its utility to us?

We handelen nu vooral uit vrees voor de gevolgen van klimaat verandering. Eisenstein zegt:

Hoe zit het met een appel op de liefde? Is het leven op aarde waardevol of heilig in zijn eigen recht, of alleen in zijn nut voor ons?

P 55 Earth is a complex living system whose homeostatic maintenance depends on the robust interaction with every living and non-living subsystem. As I will argue later, the biggest threat to life is not fossil fuel emissions, but the loss of forests, soil, wetlands and marine ecosystems. Life maintains life. When these relationships break down, the results are unpredictable: global warming, perhaps, or global cooling, or the increasingly unstable gyrations of a system spinning out of control. This is the threat we face, and because it is multifactorial and nonlinear, it cannot be overcome by simply reducing CO₂ emissions.

De aarde is een complex levend systeem waarvan het homeostatische (*met de neiging om een intern evenwicht te bereiken en te handhaven, Red*) onderhoud afhangt van de robuuste interactie met elk levend en niet-levend subsysteem. Zoals ik later zal beargumenteren, is de grootste bedreiging voor het leven niet de uitstoot van fossiele brandstoffen, maar het verlies van bossen, bodem, wetlands en mariene ecosystemen. Leven houdt leven in stand. Wanneer deze relaties verbroken worden, zijn de gevolgen onvoorspelbaar: opwarming van de aarde misschien, of wereldwijde afkoeling, of de steeds instabieler kronkelingen van een systeem dat uit de hand loopt. Dit is de dreiging waarmee we geconfronteerd worden en omdat het (*ontelbaar, Red*) vele oorzaken heeft en niet-lineair is, kan het niet worden overwonnen door simpelweg de CO₂-uitstoot te verminderen.

P 77 We must enact a civilization wide unifying purpose: to restore beauty, health and life to all that has suffered during the Ascent of Humanity.

We moeten een beschavingsbreed samenbrengend doel vaststellen: schoonheid, gezondheid en leven herstellen voor alles wat geleden heeft tijdens de Opkomst van de Mensheid.

P 79 ... it does not matter if the skeptics (*climate change deniers, Ed*) are right or not, because the assumptions on which the debate is based are already enough to doom us to a dystopian future. I would like therefore to offer a new "frame of the debate":

... het maakt niet uit of de sceptici (*klimaat verandering ontkenners, Red*) gelijk hebben of niet, omdat de aannames waarop het debat is gebaseerd al genoeg zijn om ons tot een dystopische toekomst te veroordelen. Ik zou daarom een nieuw "frame van het debat" willen aanbieden:

- Earth is a living organism (*vs a mechanistic view of nature as an incredibly complicated machine, Ed*)
- de Aarde is een levend organisme (*versus een mechanistische kijk op de natuur als een ongelooflijk ingewikkelde machine, Red*)
- Each biome, local ecosystem and species contribute in unique ways to the health and resilience of the whole; they are the organs and tissues of the Gaian organism.
- Elk bioom (*Biomen zijn de zes grote vegetatiezones op aarde waar de milieufactoren, in het bijzonder het klimaat en de overheersende vegetatie, vergelijkbaar zijn. Red*), elk lokaal ecosysteem en elke soort dragen op unieke wijze bij aan de gezondheid en veerkracht van het geheel; zij zijn de organen en weefsels van de Aarde. (*Eisenberg schrijft hier niet 'the Earth'*)

maar 'the Gaian organism'. Hij beschouwt de aarde als een levend wezen zoals wij en de bacteriën in onze darmen dat ook zijn, Red).

- All beings – plants, animals, soil, rivers, oceans, mountains, forests, etc – deserve respect as alive sentient subjects (*with agency, Ed*) and not mere things.
- Alle wezens - planten, dieren, aarde, rivieren, oceanen, bergen, bossen, etc. - verdienen respect als levende, voelende subjecten (*met handelingsbekwaamheid, Red*) en niet slechts als dingen.
- Any damage to integrity of the planet or the beings on it inevitably damages human beings as well, whether or not the causal pathways for that damage are visible.
- Elke schade aan de integriteit van de planeet of de wezens erop brengt onvermijdelijk ook schade toe aan menselijke wezens, of de causale paden voor die schade nu zichtbaar zijn of niet.
- Similarly, a healthy planet will benefit the physical and spiritual health of humanity.
- Evenzo zal een gezonde planeet de fysieke en spirituele gezondheid van de mensheid ten goede komen.
-
- The purpose of humanity is to contribute our gifts to the beauty, aliveness, and evolution of Earth.
- Het doel van de mensheid is om onze gaven bij te dragen aan de schoonheid, levendigheid en evolutie van de Aarde.

P 99 & 100 To those who suspect me of being 'anti-science', let me make a confession. The consensus around global warming that brings together Big Science, governments, and most of the world's elites makes me less confident, and not more, in the standard narrative.

Why should I accept the consensus around climate change when I reject the very same consensus that has been invoked in support of Genetically Modified Organisms, nuclear power, pharmaceutical oncology or the safety of common pesticides?

Aan degenen die mij ervan verdenken 'anti-wetenschap' te zijn, wil ik graag iets bekennen. De consensus over de opwarming van de aarde die Big Science, regeringen en de meeste elites van de wereld samenbrengt, maakt dat ik minder vertrouwen heb in het standaardverhaal, en niet meer.

Waarom zou ik de consensus over klimaatverandering accepteren als ik dezelfde consensus afwijs die wordt aangevoerd ter ondersteuning van genetisch gemodificeerde organismen, kernenergie, farmaceutische oncologie of de veiligheid van gangbare pesticiden?

P 104 If the standard narrative of anthropogenic global warming (AGW) is true, then the most urgent priority is to protect and restore soil, water and ecosystems worldwide.

If the standard narrative of anthropogenic global warming (AGW) is not true, then the most urgent priority is to protect and restore soil, water and ecosystems worldwide.

Als het standaard verhaal over door mensen veroorzaakte opwarming van de aarde waar is, dan is de meest urgente prioriteit het beschermen en herstellen van bodem, water en ecosystemen wereldwijd.

Als het standaardverhaal over door mensen veroorzaakte opwarming van de aarde niet waar is, dan is de meest urgente prioriteit het beschermen en herstellen van bodem, water en ecosystemen wereldwijd.

P 105 It's like this: suppose I were infected with a flesh eating bacteria that is killing me, and everyone is arguing over whether I have a fever or not. Those who say "Yes, he has a dangerous fever. We'd better

take care of him” are closer to the truth than those who say “He doesn’t have a fever, so he must be fine”. Now, my condition might indeed be accompanied by a dangerous fever, and it might make sense to take down the fever. But if the flesh eating bacteria is not stopped, I will die soon anyway, whether by fever or something else. For the planet, the flesh eating bacteria is the global financial system, and underneath it the Story of Separation. Development and extraction are devouring the world.

Eisenstein also has an interesting take on ‘development’: getting people into the money system (Ed).

Het zit zo: stel dat ik besmet zou zijn met een vleesetende bacterie die me doodt, en iedereen maakt ruzie over de vraag of ik koorts heb of niet. Degenen die zeggen "Ja, hij heeft een gevaarlijke koorts. We kunnen maar beter voor hem zorgen" zitten dichterbij de waarheid dan degenen die zeggen "Hij heeft geen koorts, dus hij zal wel in orde zijn". Nu kan mijn aandoening inderdaad gepaard gaan met gevaarlijke koorts en dan kan het zinvol zijn om de koorts te verlagen. Maar als de vleesetende bacterie niet gestopt wordt, zal ik hoe dan ook snel sterven, door koorts of door iets anders. Voor de planeet is de vleesetende bacterie het wereldwijde financiële systeem en daaronder het Verhaal van Afscheiding (*de gedachte dat ik niet ten diepste verbonden ben met jou en de rest van het universum, Red*). Ontwikkeling en extractie (*van kolen, olie, metalen, vis, hout en noem maar op, Red*) verslinden de wereld.

Eisenstein heeft ook een interessante kijk op 'ontwikkeling': mensen in het geldsysteem krijgen (Red).

P 117 Even in the conventional carbon frame, rainforest conservation should be more prominent for its storage and sequestration of carbon. In the living system frame, to preserve and restore forests is a matter of utmost urgency. Today, the number one priority of conventional environmentalism is emissions reduction, but that is the convenient problem, fitting comfortably into the familiar blueprint narrative of the onward march of technology. But the ecological crisis will not be solved by adjusting a few inputs. We are called to deep partnership with nature and respect for all life.

Zelfs in het conventionele koolstofraamwerk (van CO₂ reductie, Red) zou het behoud van regenwouden veel belangrijker moeten zijn vanwege de opslag en vastlegging van koolstof.

In het kader van het levende systeem is het behoud en herstel van bossen een zaak van de hoogste urgentie.

Vandaag de dag is het terugdringen van CO₂ uitstoot (er worden zelfs machines voor gemaakt! Red) de belangrijkste prioriteit van het conventionele milieu denken, maar dat is het gemakkelijke probleem, dat precies past in het bekende verhaal van de opmars van de technologie. Maar de ecologische crisis wordt niet opgelost door een paar inputs aan te passen. We zijn geroepen tot een diep partnerschap met de natuur en respect voor al het leven.

P 118 The necessity of conserving and re-growing forest is undeniable when we see Earth as a living being and the forests as one of her vital organs. The necessity of protecting and revering the water is obvious when we see it as the blood or vital fluid of a living planet.

De noodzaak om bossen te behouden en opnieuw te laten groeien is onmiskenbaar als we de aarde zien als een levend wezen en bossen als een van haar vitale organen. De noodzaak om het water te beschermen en te eren is onmiskenbaar als we het zien als het bloed of de vitale vloeistof van een levende planeet.

P 124 For example, understanding that deforestation and soil tillage lead to topsoil erosion, which makes the land unable to absorb rainwater, which then leads to flooding, one necessarily must respond locally: conserving forests and wetlands, practicing organic no till agriculture, and rebuilding soil.

Ignorant of these things, the environmentally concerned person is left with actions like putting solar panels on the roof or offsetting jet travel by donating to a tree planting fund. Environmental zeal stays focused far from home, and most of the damaging activities continue.

Als je bijvoorbeeld begrijpt dat ontbossing en ploegen (*meestal met zware machines, Red*) leiden tot erosie van de 'topsoil' (*de bovenste laag aarde die vol leven is, Red*), waardoor het land niet in staat is om regenwater te absorberen, wat vervolgens leidt tot overstromingen, moet je noodzakelijkerwijs lokaal reageren: bossen en wetlands behouden, biologische landbouw zonder grondbewerking beoefenen en de bodem herstellen. Als je deze dingen niet weet, rest de milieubewuste persoon niets anders dan acties zoals zonnepanelen op het dak plaatsen of vliegreizen compenseren door te doneren aan een fonds voor het planten van bomen. De milieu-ijver blijft ver van huis en de meeste schadelijke activiteiten gaan gewoon door.

P 125 Blaming climate change for Central American droughts (*and other droughts, like in Spain and around the Mediterranean, Sub Sahara Africa, India etc, Ed*) diminishes the urgency of addressing local deforestation, shifting emphasis onto global-scale solutions. It relegates to secondary importance a whole complex of other causes far beyond deforestation. Besides, what causes deforestation? Whether in Central America or elsewhere, the causes can include:

Door **klimaatverandering** de schuld te geven van Midden-Amerikaanse droogtes (*en andere droogtes, zoals in Spanje en rond de Middellandse Zee, in Sub-Sahara Afrika, India etc, Red*) wordt de urgentie van het aanpakken van lokale **ontbossing** afgezwakt en wordt de nadruk verlegd naar oplossingen op wereldschaal. Het degradeert ook een heel complex van andere **oorzaken naast ontbossing** tot secundair belang. Trouwens, wat veroorzaakt ontbossing? Of het nu in Midden-Amerika is of elders, de oorzaken kunnen onder andere zijn:

- Changing weather patterns caused by previous deforestation and soil degradation.
- **Veranderende weerpatronen veroorzaakt door eerdere ontbossing en bodemaantasting.**
- International free trade agreements, which make traditional, sustainable farming practices economically unviable and demand conversion of forests into ranches and monocrop plantations.
- **Internationale vrijhandelsovereenkomsten, die traditionele, duurzame landbouwpraktijken economisch onrendabel maken en de omzetting van bossen in ranches en monocultuurplantages eisen.**
- The ideology of development, which makes traditional, sustainable peasant agriculture seem backward.
- **De ontwikkelingsideologie, die traditionele, duurzame boerenlandbouw achterlijk doet lijken.**
- The erosion of indigenous land-based spiritualities that held protecting land and water as a sacred duty.
- **De achteruitgang van inheemse, op land gebaseerde spiritualiteiten die het beschermen van land en water als een heilige plicht beschouwden.**
- Foreign debt owed by forested less-developed countries that pressures them to convert those forests into commodities.
- **Buitenlandse schuld van beboste minder 'ontwikkelde' landen die hen onder druk zet om die bossen om te zetten in grondstoffen (*hout, olie, ertsen, soja, vlees, palmolie etc, Red*).**
- Establishment of legalized property rights in places where informal communitarian land ownership was an obstacle to development.
- **Het vaststellen van gelegaliseerde eigendomsrechten op plaatsen waar informeel gemeenschappelijk grondbezit een belemmering vormde voor ontwikkeling.**

- The extermination of large predators that kept herbivores in population equilibrium with their environment.
- Het uitroeien van grote roofdieren die ervoor zorgden dat planteneters in evenwicht bleven met hun omgeving.
- Government policies that bring nomadic and indigenous people into the mainstream of industrial society, so they can no longer tend the wild.
- Overheidsbeleid dat nomadische en inheemse mensen in de mainstream van de industriële samenleving brengt, zodat ze niet langer de wilde natuur kunnen verzorgen.
- Population pressure leading to the cutting of trees for firewood.
- Bevolkingsdruk die leidt tot het kappen van bomen voor brandhout.
- Illegal logging facilitated by “corruption” – which is actually the incursion of translocal monetized relationships into preexisting gift-based structures.
- Illegale houtkap vergemakkelijkt door "corruptie" - wat eigenlijk het binnendringen van translokale monetaire relaties in van oudsher bestaande op giften gebaseerde structuren is.
- Unpredictable knock-on effects of ecological destruction caused by draining wetlands, spraying chemical poisons for “weed” and “pest” control, and exterminating crucial species like beavers, prairie dogs, and wolves; elephants, rhinos, and lions.
- Onvoorspelbare neveneffecten van ecologische vernietiging veroorzaakt door het draineren van wetlands, het sproeien van chemisch gif voor het bestrijden van "onkruid" en "ongedierte" en het uitroeien van cruciale diersoorten zoals bevers, prairiehonden en wolven; olifanten, neushoorns en leeuwen.

Obviously these are not isolated dysfunctions in a fundamentally sound system. The system itself, and the Story of Separation woven through it, generates the dysfunctions.

Dit zijn duidelijk geen geïsoleerde disfuncties in een fundamenteel gezond systeem. Het systeem zelf, en het Verhaal van Afscheiding dat er doorheen gewoven is, veroorzaakt de disfuncties.

We blame it all on ‘Climate Change’ that can simply be overcome by globally reducing CO₂ emissions, Ed, but Eisenstein says: If I were pressed to offer a universal solution, it would be to see and treat the world as sacred again.

We wijten het allemaal aan 'Klimaatverandering' die eenvoudig kan worden verholpen door de wereldwijde CO₂-uitstoot te verminderen, Red, maar Eisenstein zegt: Als ik een universele oplossing zou moeten bieden, dan zou het zijn om de wereld weer als heilig te zien en te behandelen.

P131 *We’ve had about five thousand years of ‘climate change’, ever since the first ‘developed’ societies in Asia, the Middle East and Northern Africa later followed by the Roman Empire: cutting down the Cedars of the Lebanon to build a temple or all those forests turned into a fleet to trade and dominate the Mediterranean, ‘Mare Nostrum’, Our Sea, as the Romans called this beautiful ecosystem (Ed).*

We hebben ongeveer vijfduizend jaar 'klimaatverandering' gehad sinds de eerste 'ontwikkelde' samenlevingen, ‘beschavingen’, in Azië, het Midden-Oosten en Noord-Afrika, later gevolgd door het Romeinse Rijk: het kappen van de ceders van de Libanon om een tempel te bouwen of al die bossen om een vloot te bouwen om handel te drijven en te heersen over de Middellandse Zee, 'Mare Nostrum', Onze Zee, zoals de Romeinen dit prachtige ecosysteem noemden (Red).

In other words, the land is dying before our eyes, as it has been doing since ancient times. We have to stop killing it. This is bigger than cutting greenhouse gas emissions. It is reversing a relationship to soil and sea that has been part of civilization for thousands of years.

Met andere woorden, het land sterft voor onze ogen, zoals het al doet sinds de oudheid. We moeten stoppen met het doden ervan. Dit is groter dan het terugdringen van de uitstoot van broeikasgassen. Het is het omkeren van een relatie met het land en de zee die al duizenden jaren deel uitmaakt van de beschaving.

P 139 & 140 Perhaps the ecological crisis that we frame in terms of climate change and global boundaries will be resolved only when it has brought us to a place where we recognize the aliveness of forests and all things. Only then will we have the knowledge and skill necessary to properly care for the tissues and organs of the Gaian body. But aliveness becomes invisible when a forest or other being is reduced to a data set.

Misschien zal de ecologische crisis die we in termen van klimaatverandering en mondiale grenzen framen, pas opgelost zijn als de crisis ons de levendigheid van bossen en alle dingen heeft doen erkennen. Alleen dan zullen we de kennis en vaardigheden hebben die nodig zijn om goed te zorgen voor de weefsels en organen van het lichaam van Gaia. Maar levenskracht wordt onzichtbaar wanneer een bos of ander wezen gereduceerd wordt tot een dataset.

Reducing a forest to biomass and sequestration rate is not so different from reducing them to board feet and dollars. It is the same way of thinking. I refuse to proceed with it any longer.

Een bos reduceren tot biomassa en CO₂ vastleggingspercentage (voor vliegtuig uitstoot compensatie programma's bijvoorbeeld, Red) is niet zo verschillend van een levend bos reduceren tot kubieke meters hout en dollars. Het is dezelfde manier van denken. Ik weiger er nog langer mee door te gaan.

P 146 The point here is not that emissions don't matter. It is a call for a shift in priorities. On the policy level, we need to shift toward protecting and healing ecosystems on every level, especially the local. On a cultural level, we need to reintegrate human life with the rest of life, and bring ecological principles to bear on social healing. On the level of strategy and thought, we need to shift the narrative toward life, love, place, and participation. Even if we abandoned the emissions narrative, if we do these things emissions will surely fall as well.

Het punt is niet dat emissies er niet toe doen. Het is een oproep om de prioriteiten te verleggen. Op beleidsniveau moeten we prioriteit geven aan het beschermen en herstellen van ecosystemen op elk niveau, vooral op lokaal niveau. Op cultureel niveau moeten we het menselijk leven opnieuw integreren met de rest van het leven en ecologische principes toepassen op het genezen van de samenleving. Op het niveau van strategie en denken moeten we het verhaal, de focus op CO₂ reductie, verleggen in de richting van leven, liefde, plaats en participatie. Zelfs als we het verhaal over emissies loslaten, als we deze dingen doen zal de uitstoot zeker ook dalen.

P 153 & 154 This presents nothing less than a civilizational crisis. That is why climate change is a rite of passage for humanity, an initiatory ordeal. The failure of our customary ways of applying power to address the ecological crisis will graduate us into a new and ancient way of engaging the world.

Dit is niets minder dan een beschavingscrisis. Daarom is klimaatverandering een overgangsrite voor de mensheid, een inwijdingsproef. Het falen van onze gebruikelijke manieren om macht toe te passen om de ecologische crisis aan te pakken zal ons voorbereiden op een nieuwe en oude manier om met de wereld om te gaan.

Our very approach to problem solving, becomes an obstacle to solving the problem.

Onze benadering van het oplossen van problemen wordt een obstakel voor het oplossen van het probleem.

P 169 Usually the strategy has been to amp-up the fear. I am arguing that a frontal assault on denial (whether the psychological denial of the average citizen, or the ideological position of climate sceptics) is unnecessary and has not worked. In fact, the more hyperbolic the headlines, the less effective they are.

Meestal is de strategie om de angst aan te wakkeren. Ik beweer dat een frontale aanval op ontkenning (of het nu de psychologische ontkenning van de gemiddelde burger is of de ideologische positie van klimaatsceptici) onnodig is en niet heeft gewerkt. Sterker nog, hoe hyperbolischer de krantenkoppen, hoe minder effectief ze zijn.

P 172 That is why, whether in the standard climate narrative or the more locally oriented ecological degradation narrative I'm proposing, we need to reach people in some other way. We need to pierce the perceptual, emotional, and systemic structures that separate people from their love for all beings of this earth.

Daarom moeten we, of het nu gaat om het standaard klimaatverhaal of het meer lokaal georiënteerde verhaal over ecologische achteruitgang dat ik voorstel, mensen op een andere manier bereiken. We moeten de perceptuele, emotionele en systemische structuren doorprikken die mensen scheiden van hun liefde voor alle wezens van deze aarde.

P 173 True, the Standing Rock movement failed to stop the Dakota Access Pipeline, yet it revealed a tremendous latent power in that so many people were willing to go to such great lengths in defense of the sacred. What will be possible when that power is fully mobilized?

Suggestion: google/you tube a bit on 'Standing Rock DAP' to feel what Eisenstein means, Ed.

Het is waar dat de beweging in Standing Rock er niet in slaagde om de Dakota Access Pipeline tegen te houden, maar het onthulde een enorme latente kracht doordat zoveel mensen bereid waren om zoveel moeite te doen om het heilige te verdedigen. Wat zal er mogelijk zijn wanneer die kracht volledig gemobiliseerd wordt?

Suggestie: google/you tube eens op 'Standing Rock DAP' om te voelen wat Eisenstein bedoeld, Red.

P 175 + 176 Protecting and healing local ecosystems around the world is much more disruptive to civilization as we know it than weaning ourselves off fossil fuels.

Het beschermen en herstellen van lokale ecosystemen over de hele wereld is veel ontwrichtender voor de beschaving zoals wij die kennen dan het afkicken van fossiele brandstoffen.

... 'green growth' and 'sustainable development' ... keeping the industrial machine running and safeguarding at the same time the biosphere of the planet.

... "groene groei" en "duurzame ontwikkeling" ... de industriële machine draaiende houden en tegelijkertijd de biosfeer van de planeet beschermen.

What matters is that all these strategies (market incentives, strict legislation, remedial programs, spying, or outright prohibitions) call for more centralism, in particular for a stronger state. Since ecocrats rarely call in question the industrial model of living in order to reduce the burden on nature, they are left with the necessity of synchronizing the innumerable activities of society with all the skill, foresight and tools of advancing technology they can muster.

Ed: e.g. in China payments are done digital and the government watches whether re-educated Uighurs do buy pork and alcohol. If we give up/are forced to give up our privacy here "to save the climate" we

can also watch fairly precisely what people consume. Eisenstein is not happy about such a Big-Brother-is-watching-you "solution".

Waar het om gaat is dat al deze strategieën (marktprikkels, strenge wetgeving, op herstel gerichte programma's, spionage of regelrechte verboden) vragen om meer centralisme, in het bijzonder om een sterkere staat. Omdat ecocraten zelden het industriële levensmodel ter discussie stellen om de last op de natuur te verminderen, blijven ze zitten met de noodzaak om de ontelbare activiteiten van de maatschappij te synchroniseren met alle vaardigheid, vooruitziendheid en hulpmiddelen van de voortschrijdende technologie die ze in stelling kunnen brengen.

Red: b.v. in China gaat betalen digitaal en kijkt de overheid of heropgevoede Uigoeren wel varkensvlees en alcohol kopen. Als wij hier onze privacy opgeven/gedwongen worden onze privacy op te geven 'om het klimaat te redden' kunnen wij ook tamelijk precies kijken wat mensen consumeren. Eisenstein wordt niet blij van zo'n Big-Brother-is-watching-you 'oplossing'.

P 202 Explorers and naturalist of previous centuries give staggering testimony to the incredible natural wealth ... before colonization:

Atlantic salmon runs so abundant no one is able to sleep for their noise. Islands "as full of birds as a meadow is full of grass." Whales so numerous they were a hazard for shipping, their spouts filling the entire sea with foam. Oysters more than a foot wide. ... Swans so plentiful the shores appear to be dressed in white drapery. ... White pines two hundred feet high. Spruce trees twenty feet in circumference. Black oaks thirty feet in girth. Hollowed out sycamores able to shelter thirty men in a storm. Cod weighing two hundred pounds (today they weigh perhaps ten). Cod fisheries where "the number of cod seems equal that of the grains of sand."

Ontdekkingsreizigers en naturalisten uit vorige eeuwen geven een verbluffend getuigenis van de ongelooftelijke natuurlijke rijkdom ... vóór kolonisatie:

Atlantische zalm zwemt zo overvloedig tegen de stroom in dat niemand in staat is om te slapen door hun lawaai. Eilanden "zo vol vogels als een weide vol gras". Walvissen zo talrijk dat ze een gevaar vormden voor de scheepvaart, met hun spuitgaten vulden ze de hele zee met wolken gecondenseerde waterdamp. Oesters van meer dan 30 cm breed. ... Zwanen zo talrijk dat het lijkt alsof de oevers in witte doeken zijn gehuld. ... Ruim 60 meter hoge witte dennen. Sparren met een omtrek van 6 meter. Zwarte eiken 9 meter in omtrek. Uitgeholde platanen die dertig mannen onderdak kunnen bieden in een storm. Kabeljauw die 90 kilo woog (tegenwoordig wegen ze misschien 5 kilo). Kabeljauwvisserij waar "het aantal kabeljauwen gelijk lijkt aan het aantal zandkorrels".

P 205 This impoverishment goes beyond outright extinction. Many species, while not entirely extinct, persist as remnant populations on tiny fragments of their former range. Thus they recede from our livid experience. Moreover, modern people live almost entirely in a realm of products, media, and the indoors, estranging them from the life forms remaining in their ambit. I cannot identify the name and likeness of more than ten bird species from their songs. Can you? I hope you can, but I think most in my culture cannot. This degree of alienation is normal now.

Deze verarming gaat verder dan regelrecht uitsterven. Veel soorten zijn niet volledig uitgestorven, maar houden vol op piepkleine fragmenten van hun voormalige verspreidingsgebied. Zo verdwijnen ze uit onze doorleefde ervaring. Bovendien leven moderne mensen bijna volledig in een wereld van producten, media en binnenshuis, waardoor ze vervreemd raken van de levensvormen die in hun omgeving overblijven. Ik weet van minder dan tien vogelsoorten de naam en hoe ze eruit zien als ik ze

hoor zingen. Kun jij dat wel? Ik hoop van wel, maar ik denk dat de meesten in mijn cultuur dat niet kunnen. Deze mate van vervreemding is nu normaal.

P 223 A food system that starts with intimate relationship to land will occupy a different place in society from the current system. For one thing, it requires a lot more time, and therefore a much larger segment of the population to practice farming and gardening.

Een voedselsysteem dat gebaseerd is op een intieme relatie tot land zal een andere plaats innemen in de samenleving dan het huidige systeem. Om te beginnen vergt het veel meer tijd en dus een veel groter deel van de bevolking om te boeren en te tuinieren.

P 288 + 289 An ecocidal economic system puts us in a double bind: success in meeting one imperative (personal security) means failure in meeting another (serving planet Earth).

Een ecocidaal economisch systeem plaatst ons in een dubbele spagaat: succes in het voldoen aan één noodzaak (persoonlijke veiligheid) betekent falen in het voldoen aan een andere noodzaak (de planeet Aarde dienen).

If greed drives the consumption of nature and if hypocrisy enables it to continue, then we must transition to a different kind of economic system, one that no longer generates greed by separating us from the real wealth of human and natural relationship, and that no longer feeds hypocrisy by facing us with an impossible dilemma.

Als hebzucht de drijvende kracht is achter de consumptie van de natuur en als hypocrisie dit mogelijk maakt, dan moeten we overstappen op een ander soort economisch systeem, een economisch systeem dat niet langer hebzucht opwekt door ons te scheiden van de werkelijke rijkdom van menselijke en natuurlijke relaties en dat niet langer hypocrisie voedt door ons voor een onmogelijk dilemma te plaatsen.

The macroeconomic equivalent of this hypocrisy resides in the aforementioned notions of 'green growth' and 'sustainable development'. Here is another double bind: our system depends on growth to function, yet infinite growth is impossible on a finite planet. We must overthrow the premises of this dilemma and change the monetary system that compels growth.

Het macro-economische equivalent van deze hypocrisie schuilt in de eerder genoemde begrippen 'groene groei' en 'duurzame ontwikkeling'. Ook hier is sprake van een double bind: ons systeem is afhankelijk van groei om te functioneren, maar oneindige groei is onmogelijk op een eindige planeet. We moeten de premissen van dit dilemma omverwerpen en het monetaire systeem veranderen dat groei afdwingt.

And then Eisenstein shares his thoughts on Negative Interest Money. I am not smart enough to understand everything, but the conclusion on P 292 sounds really promising:
Negative interest turns capitalism upside down.

En dan deelt Eisenstein zijn gedachten over Negatieve Rente op Geld. Ik ben niet slim genoeg om alles te begrijpen, maar de conclusie op P 292 klinkt veelbelovend:
Negatieve rente zet kapitalisme op zijn kop.

Activists, we will never get very far by pinning hope on inciting the public to tear down capitalism. Nor will we get very far by leaving the current system of capitalism intact.

Activisten, we zullen nooit ver komen als we onze hoop vestigen op het aanzetten van het publiek tot het afbreken van het kapitalisme. We zullen ook niet ver komen als we het huidige kapitalistische systeem intact laten.

We must alter its foundations, the basic perceptions and agreements that define the categories of money and property.

We moeten de fundamenten ervan veranderen, de basispercepties en overeenkomsten die de categorieën geld en eigendom definiëren.

Even the word 'mine' seems obsolete, as we begin to understand ourselves as interbeings, and as we begin to see objects of ownership as subjects themselves. Today, we know it is wrong to own a human being – slavery is only thinkable if we dehumanize the slave. Now it is starting to seem similarly wrong to own land. We can be its steward, its caretaker, its partner, its ally, even its servant ... but its owner? How dare we?

How to translate that understanding into our economic system?

Zelfs het woord 'mijn' lijkt verouderd, nu we onszelf beginnen te begrijpen als interwezens (*zo vertaalt DeepL 'interbeings'*) en we objecten van eigendom beginnen te zien als subjecten zelf. Vandaag de dag weten we dat het verkeerd is om een mens te bezitten - slavernij is alleen denkbaar als we de slaaf ontmenselijken. Nu begint het net zo verkeerd te lijken om land te bezitten. We kunnen haar rentmeester zijn, haar verzorger, haar partner, haar bondgenoot, zelfs haar dienaar... maar haar eigenaar? Hoe durven we?

Hoe kunnen we dit inzicht vertalen naar ons economisch systeem?

P 293 Today money is usually the enemy of sustainability. There is a lot of money to be made by extracting resources, clearing forests, depleting oceans, and emitting pollution. At present, there is little to be made by greening deserts, restoring wetlands, protecting habitats, or avoiding pollution.

Tegenwoordig is geld meestal de vijand van duurzaamheid. Er valt veel geld te verdienen met het ontginnen van grondstoffen, het kappen van bossen, het leeg vissen van oceanen en het uitstoten van vervuiling. Op dit moment valt er weinig te verdienen met het hergroenen van woestijnen, het herstellen van wetlands, het beschermen van leefgebieden of het vermijden van vervuiling.

Internalization of ecological costs Some economists think it need not be that way.

Eisenstein lists ways to align money with ecology, then warns we must do that without reducing ecology to money, nature to commodity, the infinite to the finite, the sacred to the profane, quality to quantity and the world into a pile of instrumental stuff.

Internalisering van ecologische kosten Sommige economen denken dat het niet zo hoeft te zijn.

Eisenstein somt manieren op om geld op één lijn te brengen met ecologie en waarschuwt vervolgens dat we dat moeten doen zonder ecologie te reduceren tot geld, natuur tot handelswaar, het oneindige tot het eindige, het heilige tot het profane, kwaliteit tot kwantiteit en de wereld tot een hoop instrumentele spullen.

Universal Basic Income

Are people lazy? Does it keep capitalism intact?

What Eisenstein sees is that people have a compelling desire to contribute meaningfully to the well-being of society and the planet, but that pressure to earn a living prevents them from doing so.

Zijn mensen lui? Houdt het kapitalisme in stand? Wat Eisenstein ziet is dat mensen een sterk verlangen hebben om een zinvolle bijdrage te leveren aan het welzijn van de samenleving en de planeet, maar dat de druk om geld te verdienen hen hiervan weerhoudt.

Any debate about capitalism depends on the nature of capital. Both money and property exist by convention. They are stories, systems of meaning and agreement. Stories can be changed. The current story of money is part and parcel of the story of Ascent; it is the foundation of a social system that is devouring the world, a system that converts quality to quantity, nature to commodity, soil into dirt, trees into board feet, and values into value. It is a system that chews up beauty and spits out money. It is the tide against which every environmental cause swims. To change it is no small matter. Money as we know it infiltrates our understanding of who we are and what is real. It cannot change unless everything changes, and when it does change, everything else will change with it. Those who see the climate crisis as a portent of a wholesale transformation of our civilization should understand, then, the necessity of that change reaching the level of money.

Elk debat over kapitalisme hangt af van de aard van kapitaal. Zowel geld als eigendom bestaan volgens afspraak. Het zijn verhalen, systemen van betekenis en overeenstemming. Verhalen kunnen worden veranderd. Het huidige verhaal van geld maakt deel uit van het verhaal van 'opstijging' (het ontstaan van onze huidige samenleving, Red); het is het fundament van een sociaal systeem dat de wereld verslindt, een systeem dat kwaliteit omzet in kwantiteit, natuur in handelswaar, levende aarde in vierkante meters land, bomen in m³ hout en waarden in waarde. Het is een systeem dat schoonheid opeet en geld uitspuugt. Het is het tij waartegen elke milieuactie in moet zwemmen. Het is geen kleinigheid om het te veranderen. Het geld zoals wij dat kennen, infiltreert ons begrip van wie we zijn en wat echt is. Het kan niet veranderen tenzij alles verandert, en als het verandert, verandert al het andere mee. Degenen die de klimaatcrisis zien als een voorbode van een grootschalige transformatie van onze beschaving moeten dan ook begrijpen dat die verandering het niveau van het geld moet bereiken.

P 312

We'd best refrain from committing further ecocide on any scale. Each intact estuary, river, forest, and wetlands that remains to us, we must treat as sacred, while restoring whatever we can.

We kunnen het beste afzien van het plegen van verdere ecocide op welke schaal dan ook. Elk onaangetast estuarium, rivier, bos en moerasgebied dat ons nog rest, moeten we als heilig behandelen en terwijl we herstellen wat we kunnen.

